

Profimedia.hu

Óvodásokból szörnyetegeket

Férfi, nő, anya, apa – egy tavalyi kormányrendelet értelmében e szavakat és jelentésüket gyakorlatilag száműzni kell a nevelésből. A nemi sémák eltüntetése katasztrofális identitászavarokat okozhat.

A kormány a tavalyi év végén rendeletet adott ki, amellyel módosította az óvodai nevelés országos alapprogramjáról szóló jogszabályt. Előzetesen egyetlen szakember véleményét sem kérték ki a változással kapcsolatban. Valószínűleg azért, mert előre tudták, hatalmas felháborodást fog kiváltani.

A rendelet lényege, hogy a következő nevelési év kezdetéig úgy kell módosítani az óvodai nevelési programokat, hogy a jövőben az óvónők tudatosan kerüljék a nemi sztereotípiák erősítését. Hogy megértsük, mit jelent ez valójában, és mekkora súlya van, meg kell ismerni a pszichológia azon modelljeit, amelyek a személyiség

kialakulásával, illetve a nemi identitás és a nemhez igazodás törvényszerűségeit leírják.

Az egyik legelismertebb pszichológus, *Atkinson* könyvéből kiderül, az emberek elenyésző kivétellel a két nem valamelyikében születnek, és a legtöbb gyermek elsajátítja a nemi identitást, vagyis an-

nak biztos érzését, hogy ő fiú vagy lány. A társadalmak formális szabályokkal és informális normákkal is meghatározzák, hogyan viselkedjék egy nő és hogyan egy férfi, mely szerepeket kell vagy megengedett betölteniük, illetve, hogy milyen személyiségjellemzőkkel helyénvaló rendelkezniük. A szakirodalom hozzáteszi, ezek a normák kultúránként változhatnak, de minden társadalom igyekszik fiaiból maskulin, lányaiából pedig feminim felnőtteket nevelni.

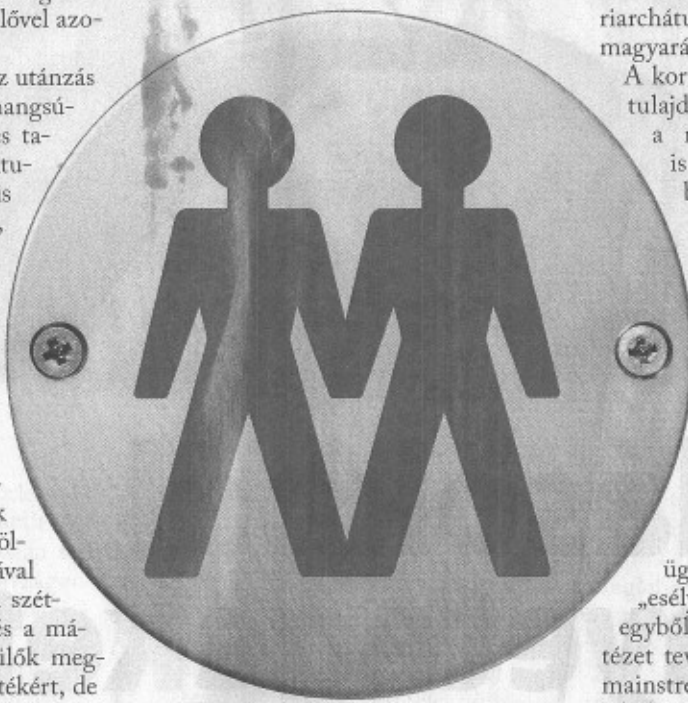
Freud szerint a nemi identitás kialakulása és a nemhez igazodás, vagyis a kultúra által a nemhez megfelelőnek tartott viselkedések és tulajdonságok elsajátítása azzal kezdődik, hogy a gyermek felfedezi a nemek közötti biológiai különbségeket és a saját nemének megfelelő szülővel azonosul.

A szociális tanulásmélelet is az utánczás és az azonosulás folyamatait hangsúlyozza, de itt az a megfigyeléses tanuláson és nem a belső konfliktusok feloldásán nyugszik. Vagyis a gyerekek figyelemmel kísérik, hogy a felnőtt férfiak és nők másképp viselkednek, és hipotéziseket alkotnak arról, melyik a helyénvaló számukra. A férfias és nőies viselkedés modelljét a szülők szolgáltatják. A kicsik azért igazodnak nemükhöz, mert a kultúra a nem alapján osztogatja a jutalmakat és büntetéseket. Az anyák megjutalmazzák lányukat az öltözködésért, a táncolásért, a babával játszásért, de bírálják a tárgyak szétzedését, a futkosást, ugrálást és a mászást. Ugyanakkor fiaikat a szülők megdicsérik az építőköccával való játékért, de bírálják, ha babával játszanak, segítséget kérnek vagy akár segítségre ajánlkoznak. A szociális tanulásmélelet szerint a kortársak azonban sokkal inkább erőltetik a nemi sztereotípiákat, mint a szülők. A fiúk például különösen bírálják egymást, ha azt látják, hogy a másik lányos tevékenységet végez. Mindemellett nagyon fontos szerepet játszanak a nemi sztereotípiák megerősítésében a gyermekkönyvek és televízióműsorok.

Egy kutatás során öt-hat éves gyerekeknek olyan filmeket játszottak le, amelyekben a szokásos nemi szerepeket felcserélték, például az orvosok nők, az asszisztensek férfiak voltak. Amikor később a filmről kérdezték őket, a szereplők foglalkozását sokszor újracímkezték, vagyis a női szereplőt asszisztensként, a

férfit orvosként azonosították. A hat-hét évesek 90 százaléka úgy véli, hogy kell legyenek nemi szempontú kötöttségek a foglalkozások megválasztásában.

A kognitív fejlődésmélelet azt mondja ki, hogy a nemi identitás döntő szerepet játszik a nemhez igazodásban. Vagyis az a motívum, hogy saját nemi identitásának megfelelően viselkedjék – és nem az, hogy külső jutalmat kapjon –, készíteti a gyerekeket arra, hogy nemüknek megfelelően viselkedjenek. Önként vállalják a feladatot, hogy magukat és kortársaikat is nemükhöz igazítsák. A gyerekek a nemüknek megfelelő viselkedést erkölcsi követelménynek tekintik, és büntetést kíván-

nak azoknak a gyerekeknek, akik eltérnek a nemüknek megfelelő viselkedéstől. A nemiséma-elmélet szerint a kultúra a gyerekeket arra bátorítja, hogy a világot a nemek szemüvegén (nemi séma) keresztül nézze, így például az a gyerek, aki először megy bölcsődébe, olyan játékot válasszon, ami a nemének megfelel. A tanárok és a szülők nem közvetlenül tanítják a nemi sémákat, a „*lecke a kultúra mindennapjainak gyakorlatában van csendben elrejtve*”. A könyv egy olyan példát említ, amelynek során egy tanár egyenlően kívánja a két nemhez tartozó gyerekeket kezelni. Ennek megfelelően a fiúkat és a lányokat váltogatva állítja a sorba az ivóknál. A tanár úgy véli, megtanítja a gyerekeket a

nemek egyenlőségének fontosságára, de közben nem veszi észre, hogy akaratlanul a nem fontosságát is elsajátíttatja velük. A diákok ugyanis megtanulják, hogy mindegy, hogy egy tevékenység láthatóan nem kapcsolódik egyik nemhez sem, a férfi-nő különbséget akkor is figyelembe kell venni.

A gyerekek képesek lesznek a nem szemüvegét magukra is vonatkoztatni, ezért énképüket ennek megfelelően fiúságuk és lányosságuk köré szervezik. A könyv hangsúlyozza, hogy még a különböző nyelvek személyes névmásainak megtanulása is a nem szemüvegének használatát követeli (kivéve a magyart, amelynek nyelvtani szerkezete semmiféle különbséget nem tesz a nemek között, amit kutatók a magyar nyelv ősi, a matriarchátus korából származó eredetével magyaráznak).

A kormány tavaly kiadott rendeletével tulajdonképpen azt akarja elérni, hogy a nemi sémák eltűnjenek, vagyis a magyar kultúra és oktatás ne befolyásolja a gyermekek nemi identitásának kialakulását. Ez a gondolkodásmód nem más, mint az úgynevezett gender-ideológia, aminek fogalmát sokan először hallják, és nem is sejtik, hogy ez a nézet milyen rohamosan terjed a világban, és milyen sunyi módon férkőzik be az állami intézményekbe, iskolákba és óvodákba Magyarországon is.

A Szociális és Munkaügyi Minisztérium honlapján az „esélyegyenlőség” földre kattintva egyből beletekinthetünk a Gender Intézet tevékenységébe, valamint a gender mainstreaming kézikönyvbe. Ebben leírják, hogy az Európai Bizottság 2000-ben akcióprogramot hirdetett a nemek közötti egyenlőségről, a „*férfiak szerepe a nők és férfiak esélyegyenlőségének elősegítésében, a szülői, ezen belül az apaszerep új értelmezése a munka, a karrier és a magánélet összeegyeztetésében*” témakörben. Hozzáteszik, hogy a minisztérium a program megvalósítása során az európai keretstratégia három területén szeretne előrelépést elérni, ezek közül az egyik a hagyományos, megrogzult nemi szerepek és sztereotípiák oldása és átalakítása.

XVI. Benedek pápa évzáró beszédében hívta föl a figyelmet erre az ideológiára, mert szerinte az súlyosan veszélyezteti az emberi természetet, a házasságot és családot. Eredetileg a „gender” fogalmat az angol nyelvben a társadalmi nem biológiai

nemtől való megkülönböztetésére használták, amely mögé olyan pozitív kezdeményezések sorakoznak, amelyek a nők egyenjogúságáért vagy a homoszexuális hajlamú emberek hátrányos megkülönböztetése ellen küzdenek. Ám idővel a szélsőséges gender-feministák, a megszervezettek és az úgynevezett gender-mainstreaming ideológusok eltorzították a fogalmat, és egy olyan mozgalmat kezdek el képviselni gender-ideológia néven, ami egy teljesen új ember- és társadalomképet szeretne kialakítani.

A gender mainstreaming szerint a nem a társadalom terméke, és az ember pénisztől és vulvától függetlenül semleges lénynek születik, csupán a család és társadalom elvárásai nevelik őt férfivá és nővé. Az emberek alapvető joga és képessége, hogy maguk határozzák meg nemüket, szexuális kapcsolataik formáját. Az utódok létrehozatalának pedig nem egyetlen útja a hagyományos házasság. A gender-ideológia kimondja, a nemek közötti egyenlőség elérésének feltétele a férfi és női nem, illetve a házasság és család megszüntetése.

Tomka Ferenc világít rá egy tanulmányában bővebben a gender-ideológia szörnyűségeire. A gender szerint az anyaság rabszolgává teszi a nőket, megakadályozza szakmai és társadalmi kibontakozásukat, ezért biztosítani kell, hogy az anya hamar megszabadulhasson a gyermek és a család okozta terhektől, ennek érdekében például meg kell rövidíteni a gyest és a gyedet. Az ideológia továbbá célja a nemek teljes átstrukturálása, vagyis, hogy ne két nem létezzen, hanem hat, így ne férfiakról és nőkről beszéljünk, hanem heteroszexuális és homoszexuális nőkről, heteroszexuális és homoszexuális férfiakról, valamint biszexuálisokról és transzvesztitákról.

A gender-ideológia képviselői először az ENSZ által 1995-ben Pekingben megrendezett női világkonferencián kaptak nagyobb nyilvánosságot. A találkozó dokumentumából kiiktatták az apa, anya, feleség, férj kifejezéseket, mert ezek túlhaladott, konzervatív nézeteket sugallnak. A nem fogalmát kicserélték a genderre, amely semmilyen nemhez nem kötődik, és tetszés szerint megváltoztatható. A konferencián használták először a homofób, illetve heteroszexista kifejezést azokra az emberekre, akik nem értenek egyet a nemek átstrukturálásával.

1995-ben az ENSZ, 1996-ban pedig az Európai Unió is elkötelezte magát a gender mainstreaming elmélet mellett.

Tomka leírja, 2008. február 13-án az EU szabályozta, hogy a munkatársak ne használjanak nemekre utaló kifejezést, például a tanárnő vagy tanár helyett mondjanak tanerőt, nehogy sértő legyen a kifejezés azokra, akik sem férfinak, sem nőnek nem érzik magukat. 2008. szeptember 3-án az Európai Parlament olyan döntést hozott, hogy a tankönyvekből, számítógépes játékokból, marketingből, plakátokról száműzni kell a sztereotip férfi és női magatartásformák megjelenítését, tehát ne a nő varrjon, főzzön a képen, hanem a férfi, s ne a férfi vezesse a motort, hanem a nő.

„A jövőben az óvodásoknak felolvasott mesében nem apának és anyának, hanem egyes és kettes szülőnek kell hívni a családot”

Több kötelező iskolai tárgy részévé tették a gender mainstreaming elméletet, Angliában például egyes iskolákban megtiltották, hogy használják az apa vagy anya szavakat, mert ez diszkriminatív. Sok óvodában bevezették, hogy a fiúkat lányos, a lányokat fiús játékokra tanítsák, hogy így nemi identitásukat kiegyensúlyozottá tegyék.

„Németországban kiemelkedő a folyamat. Berlin, München, Hamburg városokban például tanácsadófüzetet adtak ki középiskolai pedagógusok számára leszbikus és meleg életformák átadásának módjáról, hogy miként lehet ezeket vonzóvá tenni biológia, etika, történelem, társadalmi ismeretek vagy akár nyelvi órákon” – írja a tanulmány. Tomka a legmegdöbbentőbb adatként közli, a

Német Családügyi Minisztérium alá rendelt Egészségügyi Felvilágosító Központ kiadott egy brosúrát 1-3 és 4-6 éves gyermekek szülei számára. Az első elemzi, milyen jelentős a kisgyermekek számára a simogatás, és felszólítja a szülőket, hogy rendszeresen simogassák, csókolgassák gyermekeik nemi szerveit. Nyúljanak bele a lányok hüvelyébe és simogassák azt, így irányítsák őket a gyönyörszerzés ilyen formái felé.

A második – sok egyéb hasonló ötlet között – kijelenti, jó, ha a gyermek már kisgyermekkorban megtanulja az önkielegetést, valamint ha megtanulja azt, hogy a szülők nem csak a heteroszexuális kapcsolatot tartják normálisnak. A témával szinkronban jelentek meg játékos és énekes füzetek is gyermekek számára, amelyek segítséget nyújtanak, hogy a nemi testrészekről énekelhessenek.

Magyarországon is egyre jobban befészkelte magát számos területre a gender-ideológia, 2009 januárjában a volt szocialista országok közül hazánkban alakult meg először az UNIFEM-ért Magyar Nemzeti Bizottság, amelynek első konferenciája a nők és férfiak esélyegyenlőségén alapuló költségvetés külföldi tapasztalatairól és magyarországi adaptációjának lehetőségeiről szólt. A konferenciát Dobrev Klára, az egyesület elnöke, Gyurcsány Ferenc felesége nyitotta meg. A rendezvényen elhangzott, hogy Magyarországon elengedhetetlen a gender szakértelem fejlesztése és kiterjesztése az állami igazgatásban, annak érdekében, hogy a nők és férfiak társadalmi egyenlősége megvalósuljon az élet valamennyi területén.

A nemi sztereotípiák erősítésének elkerülésével a jövőben az óvodásoknak felolvasott mesében nem apának és anyának, hanem egyes és kettes szülőnek kell hívni a szüleit, és ha a kislány túl sokat babázik vagy mindig szoknyában jár masnival a hajában, rá kell szólítani, hogy ez nem helyes. A magyar óvodáknak nyár végéig kellene elkészíteniük az új programot a módosított kormányrendeletnek megfelelően, de a legtöbb intézmény, ha egyelőre nem is hivatalosan, de tiltakozik ellene. Egyetlen esély maradt óvónők és szülők számára: a remény, hogy az új kormány véget vet ennek az embertelen gyakorlatnak, amely a hanyatló Róma perverzítésát is felülmúlja.

Szencz Dóra